



Lovas István: A realista demokraták

2016 szeptember 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A béke er?i kezdenek jól állni.

Az emberiségnek az a tisztességes része, amely a népakarat érvényesülése érdekében szurkol, vasárnap óta ismét globális boldogságban úszik. Ekkor ért el ugyanis szenzációs második helyezést a semmiből vulkányszer sebességgel kiemelkedő Alternativa Németországért párt, amelyet a totalitárius társadalmakból ismert, egyenvakkantásra állított fősodratú sajtó percenként nevez populistának. Az AfD, azaz a realista demokraták németországi pártja ezzel maga mögé rúgta a magát kereszténydemokratának gúnyoló, Merkel-féle, migráncscsalogató CDU-t. És Németországban a tartományoknak már több mint a felében jelen van a törvényhozásban. A német Tageszeitung a választások másnapján az AfD támogatóit „barna üledéknek” nevezte.

Ha mások ezt a lapot és a hozzá hasonló ideológiájú és szóhasználatú liberálisokat neveznék jelentéssel terhes színű üledéknek, közülük nem egy az állásával játszana. Még. A nyugati világban rohamosan erősödő realista demokraták egyik legerősebb ellenfele, Barack Hussein Obama hétfőn rúgott vissza egy hatalmasat a világ békeszerető, magára találó táborának gyomorszájába, amikor a New York Times című napilap hírül adta, hogy az amerikai elnök a jelek szerint mégsem fogja javasolni az atomfegyverek első bevetésének elvetését ígérő, korábban kiadásra szánt javaslatát. Közben mintha a két tábor közötti végső leszámolásra készülődnénk, akarunkon kívül. Hiszen nem mi hazudunk ismét álokokat Oroszország és Kína súlyos provokálásának alátámasztására, illetve az ellenük való, világháborút kirobbantani képes katonai fegyverkezésre. Mint tették azt a háború nélkül élni nem tudók akkor, amikor tömegpusztító fegyvereket „láttak” Irakban, mielőtt elpusztították ezt a történelmében oly páratlanul gazdag és csodálatos országot.

De mégis, a zászló jelenleg a békét szerető, realista demokratáknak áll. Noha tudom, optimistának lenni nem annyira népszerű, ha a világ sorsáról beszélünk. A globális érk pályája azonban határozottan nekünk kezd mind előnyösebben lejtetni. A kis Mecklenburg tartomány választási eredménye a nyugati világ második legerősebb politikusának, az egykori FDJ (KISZ) agitprop titkár Angela Merkel kancellár karrierje végének kezdetét jelentheti. Ezt a héten már nem egy német politikus jósolta. De ez még csak a kezdet. Szeptember 18-án, ugyancsak vasárnap – a politikai öröm tartóssá váló ünnepén – Berlin városállamban számíthat Merckelné egy újabb csapásra. Ha igazuk van a felméréseknek. És ha a felmérések eredményei jól jeleznek az október 2-i vasárnapra is, akkor Magyarország népének felelős módon gondolkodó hatalmas többsége és Ausztria többségi, jobbik fele mér csapást a megfelelő arcokba.

Brüsszel tőlünk kap egy hatalmas többségű NEM választ az autokraták ottani törekvésének, hogy az Európai Unió demokratikusan gondolkodó, de véleményüket először nálunk kikérő nép nyakába szabadítsanak olyan embereket, akik nyugatiak, szaúdiak és hasonlók pusztító katonai beavatkozásai nyomán váltak földönfutókká, illetve olyanokká, akik személyi okmányukat szó szerint bokrokba hajigálva (mutassak két ilyen?) fizettek ki először nagy pénzeket embercsempészeknek, majd kapnak rendszeresen rejtélyes helyekre és igen nagy összegű átutalásokat a Western Unionon keresztül a világ legkülönbözőbb országaiból. Ugyanezen a napon fogja az osztrák nép megválasztani a realista demokraták ottani vezetőjét, Norbert Hofert, s ennek nyomán már most azon tanakodnak az ugyanazon húron pendülő osztrák sajtóegyek, hogy másnap 1933-at, 1934-et, 1943-at, 1944-et, vagy netán csak a „történelem legsötétebb fejezete” baljós visszatértét emlegessék, és hogy cikkekben darabonként négyszer vagy tizennégyszer ismételjék a mára a „náci” szinonimájává tett „populista” szót.

Nem kell sokáig várni egy további újabb örömteli napra sem, mert az novemberben jön el. Talán ismét egy vasárnap. Amikor Olaszországban szavaznak az alkotmányos reformról, amelynek eredményeként Merkel ottani hasonmása, Matteo Renzi bukhat. Az a senki által meg nem választott, hanem azon Giorgio Napolitano volt olasz elnök által kiválasztott miniszterelnök, aki mellékesen a háború utáni olasz Kommunista Párt földalatti fegyveres alakulatának titkos tagja volt. (Hogy el ne felejtjük, ha már az egyensajtó azt szeretné.) Majd jönnek az amerikai választások. Ha az előrejelzések itt sem csalnak, a nem háborúpárti (ó, mi szörnyőség!) republikánus elnökjelölt Donald Trumpnak áll az Egyesült Államok csillagos-sávós zászlaja. De jövő március idusán választhatják meg az Európai Unió diktatúrájával torkig lévő Geert Wilders pártját kormánypárttá a hazai liberálisok egyik aranyoskájában, Hollandiában, valamint szintén jövőre lesznek a választások Németországban és Franciaországban.

Ahol az előbbiben Merkel esélye egyre inkább közelít az utóbbiban most húszszázalékos népszerűségi szinten vergődő Francois Hollande szocialista elnökéhez. Franciaországban még a jó szándékú, de pesszimista jobboldaliaknak is kellemes meglepetésben lehet részük, amikor kiderül, addigra annyira elfajul Európában – és így Franciaországban különösen – a migránshelyzet, hogy hiába áll össze Marine Le Pen első forduló győzelme után az ottani szocialista oldal a naiv jobboldallal, a második forduló után mégis a Nemzeti Front elnöke vezetheti az Európai Unió második legnagyobb hatalmát. És hogy Németország sem lesz mentes a meglepetésektől, azt pedig talán nemcsak remélik milliók, de arra – ugyancsak 2017-ben – az országon belül is sokan fognak megfelelő

keresztet tenni a fülkében el?ttük fekv? papírra.

Mindemellett ne felejtsük el a globális er?egyensúly béke er?i számára el?nyös alakulását sem. Nem azon Egyesült Államok javára billen itt sem a mérleg, amely a Dél-kínai-tengerhez és a világ minden más, feszültségekkel teli részéhez küld hadihajókat és egyéb harci eszközöket e területeket sajátjának tekintve, hanem azon Kína és Oroszország javára, amelynek eszébe nem jutna a Mexikói- öbölbe vagy akár a Földközi-tengerre is rakétákkal felszerelt hadihajókat és egyéb háborús fegyverzetet irányítani azzal a hazug retorikával, hogy ezzel is a hajózás békés rendjét védi. A borzalmas migránshelyzet, az ember által okozott iszonyatos globális szennyezettség és felmelegedés közepette is van tehát, amire reménykedéssel tekinthetünk

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)



DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló